

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

**URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Puiu Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Puiu Nicolae xxxx, născut la xxx xxx xxxx,
originar și domiciliat xxx xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.10.2016 – 24.01.2017;

Instanța de apel: 10.02.2017 – 28.03.2017;

Instanța de recurs: 17.07.2017– 16.08.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 24 ianuarie 2017, pronunțată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Puiu Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, și în temeiul art. 55 Cod penal, fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, echivalentul a 2000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Puiu Nicolae, la data de 29 august 2016, aproximativ la ora 03:46, deținător al permisului de conducere cu nr. xxxx eliberat la data de xxxx pentru categoriile „A” și „B”, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aflându-se în satul Răculești, raionul Criuleni, intenționat, încălcând cerințele pct. 14 lit. a) din regulamentul Circulației Rutiere adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,56 mg/l, care conform art. 134/12 alin. (3) Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat, a condus mijlocul de transport de model „Ford Transit” cu numărul de înmatriculare xxxxx, pe drumurile publice din satul Răculești, raionul Criuleni, fiind stopat de către inspectorii de patrulare.

Astfel, pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Puiu Nicolae întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs de către acuzatorul de stat, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare a lui Puiu Nicolae, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale, echivalentul a 7 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În argumentarea recursului, apelantul a invocat că instanța corect a calificat acțiunile lui Puiu Nicolae, însă neîntemeiat a aplicat prevederile art. 55 Cod penal, eliberându-l de răspundere penală.

Totodată, prima instanță urma să ia în considerație pericolul social la care Puiu Nicolae s-a supus, precum și pericolul creat de acesta pentru ceilalți participanți la traficul rutier, luând în considerație urmările prejudiciabile care puteau fi comise de către acesta, precum și luând în considerație faptul că conform cazierului contravențional acesta anterior a încălcat de mai multe ori regulile circulației rutiere din care motiv pericolul social al acestuia este unul semnificativ.

Argumentele avocatului inculpatului Puiu Nicolae, de aplicare a prevederilor art. 55 din Codul penal în privința inculpatului motivând faptul că ultimul se căiește sincer de cele comise, a comis pentru prima dată o infracțiune și că acesta are nevoie de permisul de conducere deoarece desfășoară activitatea de agricultor și îndeplinește lucrări agricole cu ajutorul mijloacelor tehnice, care solicită dreptul de a conduce mijloace de transport. Procurorul le consideră că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, nu fost au prezentate careva acte ce ar confirma faptul că acesta desfășoară activități în domeniul agriculturii, care ar confirma totodată și faptul că privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport l-ar limita în desfășurarea activităților care îi asigură traiul.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont nici de faptul că conform cazierului contravențional inculpatul anterior a fost tras la răspundere contravențională pentru încălcarea regulilor de circulație rutieră și din nou a încălcat regulile de circulație rutieră manifestată prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat. Astfel, instanța de judecată la aplicarea pedepsei în privința inculpatului urma să țină cont de art. 2 alin. (2) Cod penal care prevede "Legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni" și art. 61 alin. (2) Cod penal care prevede că "Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane." Luând în considerație personalitatea inculpatului, acuzatorul de stat consideră că instanța de fond greșit a aplicat prevederile art. 55 Cod penal în privința inculpatului Puiu Nicolae și nu a ținut cont de pericolul social al acțiunilor la care Puiu Nicolae s-a supus, precum și pericolul creat de acesta pentru

ceilalți participanți la traficul rutier, având în vedere urmările prejudiciabile care puteau surveni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, a fost admis recursul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Puiu Nicolae a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

5. Instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a lui Puiu Nicolae în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a menționat că, instanța dispunând liberarea lui Puiu Nicolae de răspunderea penală în temeiul art. 55 Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională și încetarea procesului penal, nu a ținut cont în deplină măsură de pericolul social sporit al faptei comisă de inculpat.

Potrivit art. 55 Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în caz dacă corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, soluția instanței de fond privind liberarea lui Puiu Nicolae de răspundere penală este una greșită și neargumentată, deoarece legislatorul a prevăzut pentru astfel de categorii de încălcări două feluri de pedepse, una fiind reglementată de normele codului contravențional și cea de codul penal.

Prin urmare, răspunderea penală pentru astfel de infracțiuni este prevăzută anume în situația în care gradul de ebrietate a conducătorului auto este la un nivel avansat și nu este echitabil și legal eliberarea conducătorului auto de răspundere penală cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale, în situația în care el a depășit limita răspunderii contravenționale care deja este reglementată de normele codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că infracțiunea comisă de Puiu Nicolae face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de persoana celui vinovat, că anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, se căiește în cele comise, astfel, instanța a considerat posibil de a stabili o pedeapsă sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței de recurs, condamnatul Puiu Nicolae a atacat-o cu recurs în anulare, solicitând casarea acesteia, fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, instanța de recurs ordinar greșit a individualizat pedeapsa inculpatului, aplicându-i o pedeapsă prea aspră, inclusiv pedeapsa complementară.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Puiu Nicolae, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, statuînd următoarele considerente.

Colegiul penal atestă că, potrivit prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în raport cu prevederile art. 455, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Din materialele dosarului se constată că, condamnatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, care potrivit art. 16 Cod penal, este o infracțiune ușoară. Respectiv, decizia instanței ierarhic inferioare a fost adoptată în procedura recursului împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzut calea de atac apelul prevăzut la art. 437-449 Cod de procedură penală, și drept urmare a devenit irevocabilă la data pronunțării.

Or, Colegiul penal reiterează că dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează exhaustiv care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar aliniatul (2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Conform art. 456 alin. (1) coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special este descris conținutul acesteia. Or, norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Totodată, în conformitate cu aceste prevederi legale, în recursul declarat de condamnat, nu sa făcut trimitere la prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, nu au fost invocate expres care circumstanțe sînt considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale,

modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se și argumentarea ilegalității hotărârii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Cu referire la prezenta cauză, Colegiul constată că recurentul invocă în calitate de motiv de anulare faptul, că instanța de recurs ordinar i-a stabilit condamnatului pedeapsa inclusiv complementară, prea aspră, totodată solicitând casarea deciziei instanței de recurs ordinar.

Însă, Colegiul penal atestă că, o atare expunere a dezacordului cu hotărârea atacată nu se încadrează în prevederile art.453 Cod de procedură penală, referitor la temeiurile declarării recursului în anulare.

Conform art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, dacă recursul în anulare nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin. (1), un asemenea recurs în anulare este inadmisibil.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recurentul nu a respectat cerințele legale cu privire la întocmirea unei cereri de recurs în anulare, ignorând prevederile art. 455 Cod de procedură penală în acest aspect.

8. În conformitate cu prevederile art. 456, art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Puiu Nicolae xxxx*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în propria cauză penală, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 august 2017.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru